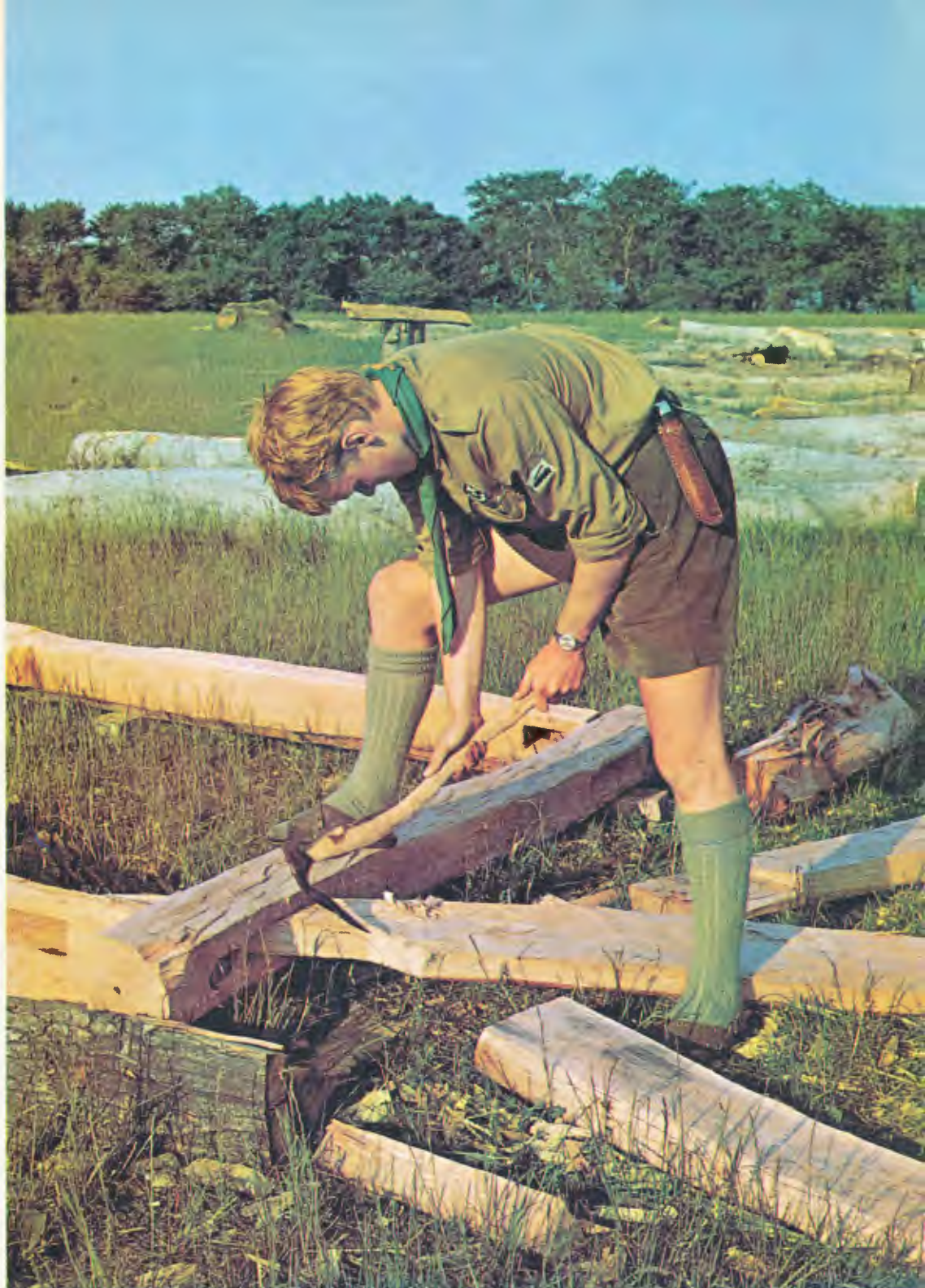

8

november
1968

spejdernes magasin

52. årgang

NU ER DER 9 MÅNEDER TIL KORPSLEJREN

RIDDERE

1 Klampenborg
SP Michael Larsen

1. Næstved
PF Bjarne Søndergaard

2. Risskov trop
PF Flemming Ytzen

1.KL. SPEJDERE

2. Risskov trop
PF Flemming Ytzen

VÆBNERE

1. Klampenborg
PF Carl Johan Friis-Hansen

Skovens Søner
PF Peter B. Petersen
PF Jørgen Henriksen

BÅDSMAND

Birkerød Bjørne
SM Erik Dich
SM Sven Fafner
SM Morten
Hvidberg-Knudsen
SM Mogens Boelskifte
Petersen
SM Jørgen Edkild Petersen
SM Steen Lavigne Ussing

km VANDRINGER

100 km

1. Aarup trop
PF Jens Jensen
PA Per Hansen
SP Niels H. Vestergaard

1. Hjørring trop
Ib Hornbæk Christensen

90 km

1. Hjørring trop
Ib Hornbæk Christensen

60 km

1. Aarup trop
PF Jens Jensen
PA Per Hansen
SP Niels H. Vestergaard

1. Hjørring trop
Ib Hornbæk Christensen

PATRULJE DUELIG- HEDSTEGN

GEODÆT
Glenterne
1. Hellig Anders

HUSBYGGER
Mastodonter
Bernstorff div.

ILDBØR

Mastodonter,
Bernstorff div.
SM Poul Kloster Hansen
SM Leif Hoppe

Korpsets udmærkelsetegn i sølv for rask og modig optræden

er tildelt: ulveunge
Flemming Mørk-Hansen
Rudkøbing

med en tak fra korpset for hans modige handling ved at redde en lille dreng i land fra en isbelagt dam, hvor isen brast under ham, og hvor dammen bestod af mudder og ca. 2½ m dybt vand.

NY TITLER

Ved DC-mødet i september blev det vedtaget at ændre betegnelsen »FØRER« til »LEDER«.

Nu hedder det derfor:

Bandeleder
Patruljeleder
Flokleder
Tropleder
Klanleder
Gruppeleder

Magasinet gratulerer alle de implicerede med de ny titler!

NORDENS STØRSTE SNEMAND

Forsidebilledet er fra sommerens aktiviteter i Ny Hedeby

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør

Axel Skylv
Udsigten 18, 2820 Gentofte
Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

Indhold:

Æressiden	142
Ny titler	142
Nordens største snemand	143
Vi ses i Ny Hedeby (Skovmænd)	144
Lokalhistoriker, nyt patrulje- duelighedstegn	146
Orkestermærke, nyt patrulje- duelighedstegn	148
Lerbrænding i Ny Hedeby	150
Spejder Tidende	152
En utraditionel jernbanetur	154
Boghylden	155
Fotoarkiv	155
Bjærns Rejser	156
Jungle Nyt	158
Aktuelle meninger, ny rubrik	160

Trykt i Clemensstrykkeriet, Aarhus

De norske spejders blad »Speideren« inviterede sidste vinter alle patruljer i Norden til at deltage i en konkurrence om at bygge den største (højeste) snemand.

Desværre var der dårlig tilslutning til konkurrencen og den frister derfor ikke til gentagelse. Kun tre troppe har ladet høre fra sig – 2 fra Norge og 1 fra DDS.

Vinder blev:

6. Trondheim tropp, Norge,
9,10 m

Derefter fulgte:

Kongsvang trop, Danmark,
7,18 m

1. Tromsø tropp, Norge,
6,00 m

De deltagende troppe vil få tilsendt et diplom fra Norsk Speidergutt-Forbund.

SKOV MÆND

VI SES...

Var du en af de mange, der ville ses igen på Ny-Hedeby?

Eller er du en af dem, der gerne vil se Ny-Hedeby?

Så er tilbudet her, både for dem der har deltaget i de allerede afholdte forlejre, og for dem, der endnu ikke har taget sig sammen til at finde vejen.

Skovmændene skal nemlig have deres egen lejr på Ny-Hedeby, med egne aktiviteter, hvoraf arkæologiske forsøg og pamhulesejlsads kan nævnes. En meget vigtig aktivitet bliver dog det festlige samvær i selve lejren.

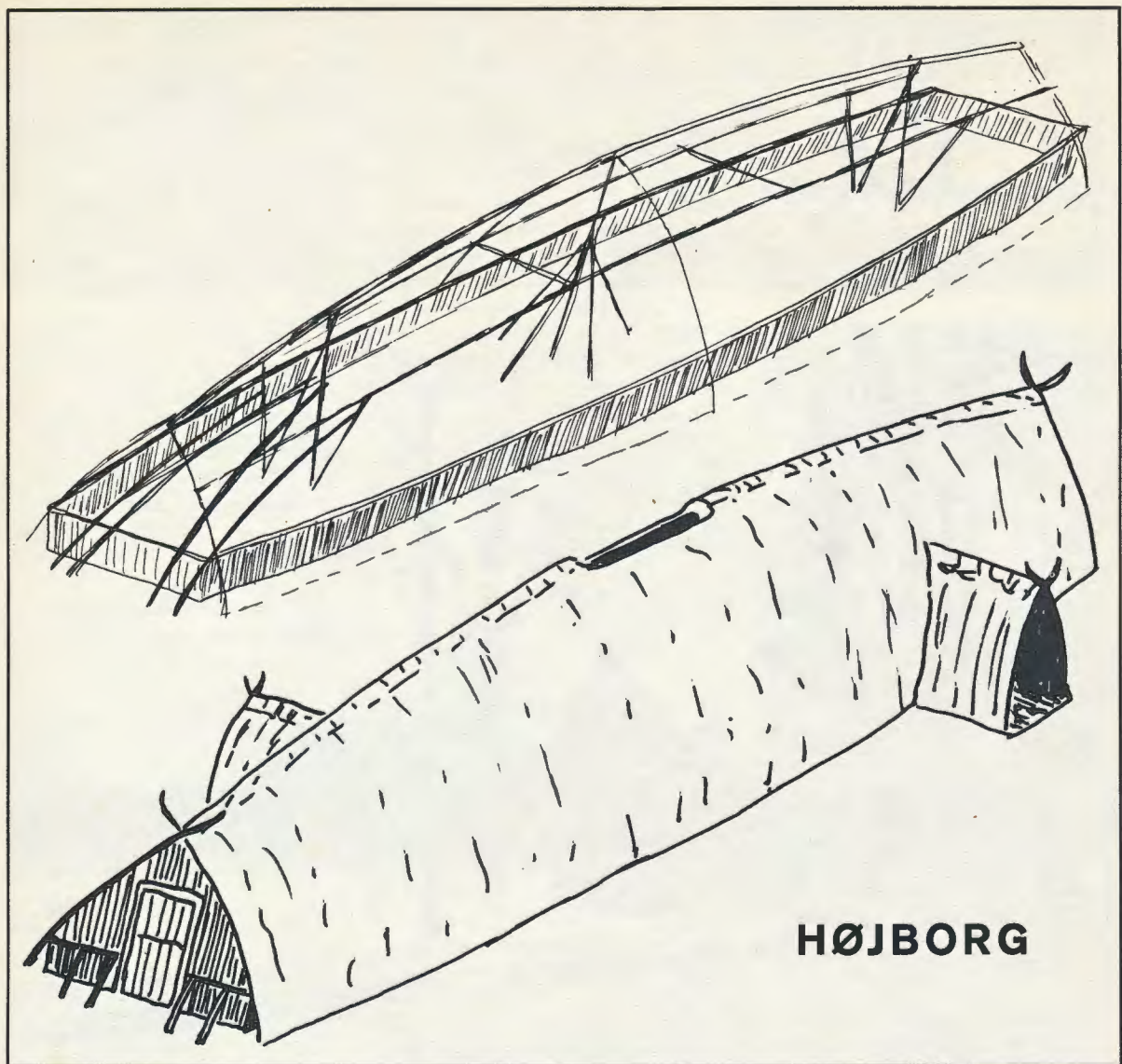
Skovmændene skal nemlig bo i selvbyggede huse på korpslejren, og disse huse skal sammen med den runde kæmpe-jordvold, der allerede er rejst, danne højdepunktet i lejren, idet der på jordvolden skal rejses flagstænger, medens der inden i skal bygges et antal huse i Trelleborgstil, som skovmændene skal bo i.

Højborg skal altså bygges af skovmænd og bruges af skovmænd. Det bliver her det foregår, og det er klart, at de, der med egne hænder har deltaget i bygningen af disse huse, har fortrinsret til at bo i

dem. Hvor mange huse der skal bygges afhænger bl.a. af dig. De bygger jo ikke sig selv, så derfor er det allerede nu planlagt, at der skal være tre forlejre inden selve korpslejren, hvor husene skal rejse sig.

Har du iøvrigt hørt om de pragtfulde rejsegilder man afholder i Ny-Hedeby?

Ku' du tænke dig at opleve et af dem? Så har du vel allerede reserveret de tre ferier hvori det foregår, nemlig i julen, i bededagene og i pinsen – hvis ikke, så gør det inden det er forsent. Det bliver nemlig skægt det her, og du vil i løbet af november måned få nærmere oplysninger om disse forlejre, idet der vil udkomme en lille Høj-

HØJBORG

borg-folder til alle landets skovmænd, hvoraf det vil fremgå, hvordan du skal forholde dig med hensyn til tilmelding til disse forlejre, og du vil også her kunne læse, hvilke datoer det helt nøjagtigt bliver.

Hvad skal der ske på disse forlejre? Ja, da skal Højborg bygges, og Højborg er altså de huse du bl.a. skal bo i på korpsejren. Hvordan skal de laves, og hvordan ser de ud? På illustrationen kan du se, at de ikke bliver små, idet de skal kunne rumme ca. 50 skovmænd hver.

De mere tekniske detaljer vil du blive sat ind i, når du møder op på forlejrene, men nu må du heller ikke tro, at det kun er for de fin-

gersnilde. **Alle landets skovmænd kan og må deltage!** Og du er selvfølgelig velkommen til at deltage i alle tre forlejre, men fordi du ikke når at komme med i første omgang, skal du ikke opgive. Du skal straks melde dig til næste forlejr. Når du slet ikke at deltage i en af forlejrene, så kan det alligevel være, der bliver en plads til dig i et af huse- ne, men du skal selvfølgelig selv være med! Det kammeratskab og den ånd der skal kendetegne Højborg under selve korpsejren, skal du allerede være med til at skabe fra begyndelsen.

Hvad der skal ske på selve lejren skal du i senere numre høre mere om, men de arkæologiske for- søg er jo allerede omtalt.

Hvad med allerede nu at be- gynde på forberedelserne med hensyn til pamhulesejladsen? I kunne jo i jeres skovmandspatrolje derhjemme prøve at lave en pam- hule, og »opskriften« kan du bl.a. finde i SKOV 66/67. Spørg din tropleder om ikke han ligger inde med et eksemplar.

Fik du nok at vide om skovmæn- dene på Ny-Hedeby? Ellers kan du glæde dig til at høre mere i følgen- de numre, og husk nu at få den lille Højborg-folder, når den kommer sidst i november. For vi ses vel på Ny-Hedeby til husbygning allerede i julen?

PS! Husk at selvbygget er vel- bygget, og det kommer også til at gælde for HØJBORG!

LOKALHISTORIKER

Frederiksborg Slot

Dette patruljeduelighedstegn er et typisk bypatruljemærke, og det er velegnet til at tage i vinterhalvåret.

Det gælder for dette mærke om, at patruljelederen sørger for, at dele opgaverne ud til alle i patruljen. Det er både det rigtigste og det sjoveste, og det kan ellers være meget svært, at nå på ½ år.

F.eks., nogle kan fotografere, andre kan samle oplysninger på det lokale bibliotek, museum, kommunekontor o.s.v.

Punkt 1:

Samlerappen hvortil hvert patruljemedlem skal bidrage, er det nok

bedst at fremstille i papirstørrelsen A 4. Først til allersidst binder man mappen sammen.

Punkt 1 a:

Beskrivelse af din by eller bydels historie.

— — —

Prøv på at få mange oplysninger frem. Hvis der f.eks. er et lokalt tingsted: hvornår mener man, det er fra? Hvilke betydningsfulde folk, har igennem tiderne siddet her? – Mange byer er bygget omkring en havn eller borg. Her kan man sikkert hente megen lokalhistorie fra. – Mulighederne er mange.

Punkt 1 b:

Oversigt over de vigtigste handels- og industriforetagender.

Prøv på at arrangere et firmabesøg. Få der så mange oplysninger frem, som muligt: Hvad fremstiller man. Hvor mange er der beskæftiget? Hvornår er firmaet startet? o.s.v. Prøv her at få lov til at fotografere fremstillingsmetoder o.lign.

Punkt 1 c:

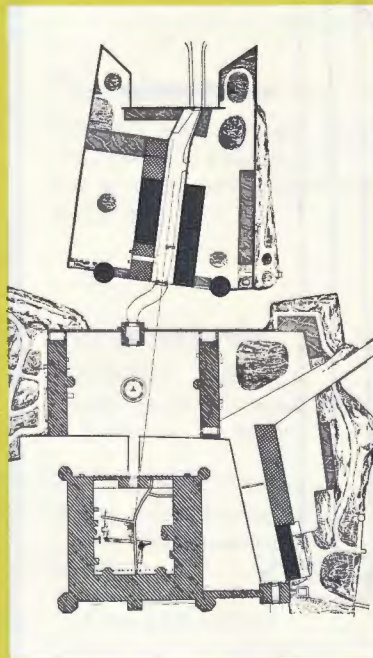
Beskrivelse med tekst, skitser (også af grunplan) og eventuelt fotografier af de vigtigste bygninger af ældre og nyere dato. Hvis det drejer sig om ældre bygninger, skal det anføres, hvad de har været

Det lokale kommunekontor

»Badstuen«, Hillerød

Eksempel på grundplan

brugt til før, og hvem der stod som bygmester. Punkt 1 c skulle ikke volde særlige problemer. Måske skulle vi lige forklare, hvad vi mener med, at I skal beskrive, hvad ældre bygninger har været brugt til før: Mange ældre bygninger bliver i dag ikke brugt til det, de egentlig var beregnet til. Det gælder altså for jer, at finde ud af, hvad det oprindelige formål med bygningen har været.

Punkt 2:

Patruljen skal fremstille et plastisk kort i str. 1:1000, med en diameter af 1½ km over by- eller bydelskernen, med de vigtigste gader afteg-

net, og de vigtigste bygninger fremstillet således, at man tydeligt kan se, hvilke bygninger der er tale om.

Et plastisk kort i str. 1:1000, med en diameter på 1½ km, vil blive 1½ m i diameter. Til underlag for et plastisk kort vil en spånplade være fortrinlig. Til opbygning af selve kortet er ler eller gips et glimrende grundmateriale. De forskellige bygninger kan fremstilles i mange materialer, f.eks.: træ, pap, ler, tændstikker, tændstikæsker. Det er bedst og sjovest, hvis de ligner så meget som muligt. Såfremt det terræn I vælger, er meget bakket, prøv da at komme så nær højdekurvernes rigtighed som muligt.

Kravene til LOKALHISTORIKER

1. Patruljen skal udarbejde en samlingsrapport, hvortil hvert patruljemedlem bidrager, indeholdende følgende afsnit:

- a: Beskrivelse af byens eller bydelens historie.
- b: Oversigt over de vigtigste handels- og industriforetagender.
- c: Beskrivelse med tekst, skitser (også af grundplan) og evt. fotografier af de vigtigste bygninger af ældre og nyere dato. Hvis det drejer sig om ældre bygninger, skal det anføres, hvad de har været brugt til før, og hvem der stod som bygningsmester.

2. Patruljen skal fremstille et plastisk kort i str. 1:100 med en diameter af 1½ km over by- eller bydelskernen med de vigtigste gader afdelt og de vigtigste bygninger fremstillet således, at man tydeligt kan se hvilke bygninger, der er tale om.

ORKESTERMÆRKE

Musikkens historie kan man spore langt tilbage i menneskehedens historie i form af meddelelser, afbildninger, instrumentfund. Derimod går vort praktiske kendskab til musikkens historie ikke ret langt tilbage.

Den første større musik, vi ejer i Europa, er den gregorianske sang, den katolske kirkes enstemmige, rituelle sang, hvis komponister er ukendte. Denne store samling af musik har navn efter Pave Gregor den Store (død 607), som efter traditionen skal have samlet og ordnet denne musik.

Musikinstrumenters historie, kan man føre årtusinder tilbage, begyndende med de mest primitive dyrehorn- og strengeinstrumenter, blandt andet den ægyptiske træharpe.

At danne og fremstille et orkester er en spændende patruljeopgave, som kræver noget af alle i patruljen. Selve opbygningen af orkestret er en typisk vinteropgave til patruljemøderne, hvor man kan fremstille instrumenter, og øve sig med disse til patruljemøderne. Har man først fået dannet et orkester, kan man få mange sjove og hyggelige stunder, både til møder og ture.

(Læs næste side)

NYT PATRULJEDUELIGHEDSTEGN

ORKESTERMÆRKE

ORKESTERMÆRKE

1. Patruljens medlemmer skal fremstille følgende instrumenter:
 - a: 1 ottestrengt ægyptisk træharpe.
 - b: 4 slaginstrumenter med forskellig tonehøjde.
2. a: Mindst én spejder i patruljen skal kunne spille på et strengeinstrument, f.eks. ukulele eller guitar.
b: Mindst én spejder i patruljen skal kunne spille på en træblæser, f.eks. fløjte.
3. Hele patruljen skal danne et rytme- og strengeorkester, hvori de ovenfor nævnte instrumenter skal indgå, og skal kunne spille mindst tre numre.

1. Patruljen skal fremstille følgende instrumenter.

a: 1 ottestrengs ægyptisk træharpe.

Det er et ældgammelt strengeinstrument, der allerede er kendt i den klassiske Orient.

Det består i den simpleste form af en V-formet træramme, hvorover er udspændt strenge i forskellige længder.

Det er vigtigt, at strengene bliver strammet godt ud, og at de sidder godt fast på trærammen.

Hvis I virkelig skal have noget godt ud af dette instrument, prøv så at ramme toneskalaen så nær som mulig. Få hjælp til dette.

b: 4 slaginstrumenter med forskellig tonehøjde.

Slaginstrumenter med bestemt tonehøjde: Vi nøjes i dette tilfælde med at koncentrere os om følgende typer: Pauke, Klokkespil, Rørklokker og Xylophon.

Pauken består af en grydeformet kedel, hvis åbning dækkes af skind (blære), der er spændt ud over en ring, der slutter tæt til paukekedlens væg.

Ved hjælp af forskellige størrelser gryder, eller forskellig opstramning af skindet, kan man på den måde få 4 pauker med forskellige tonehøjder.

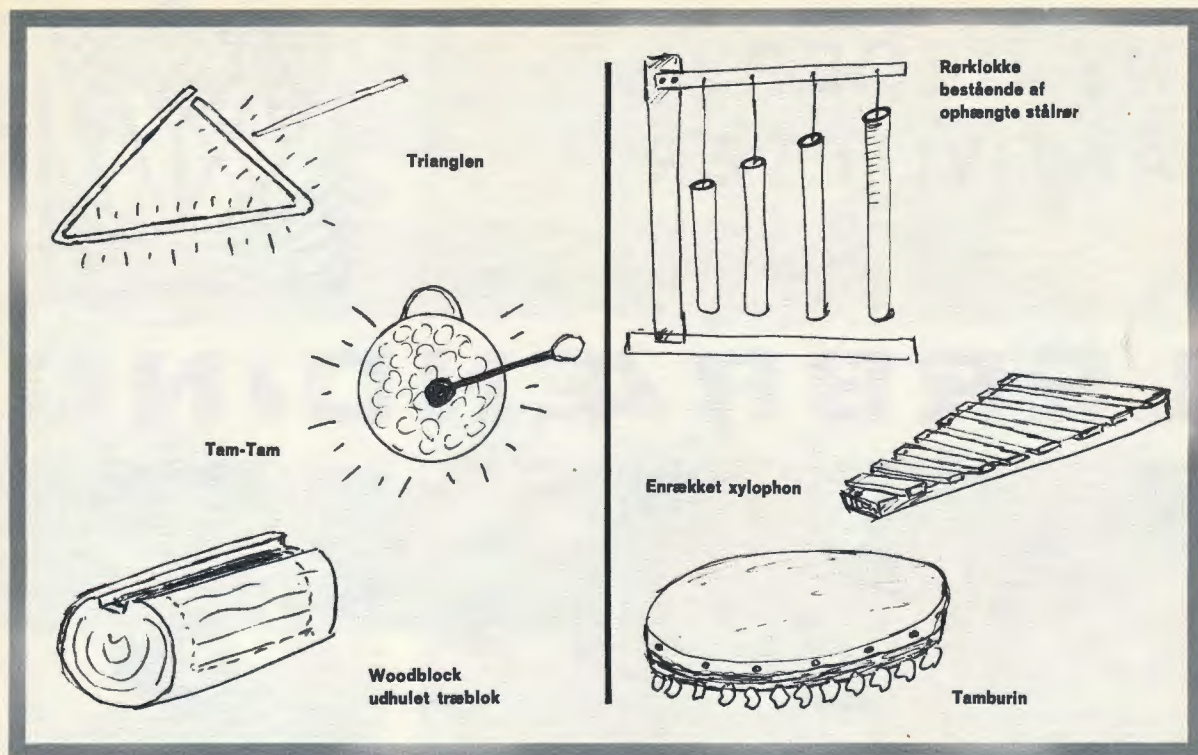
Paukens historie er meget lang, idet paukelignende instrumenter kan spores helt tilbage til oldtiden, til perserne og jyderne; i Middelalderen var små pauker meget benyttet, selv til ridende militærmusik anvendte man dem. Paukisten havde dem hængende foran sig, en på hver side af hesten.

Klokkespillet består af små afstemte metalplader ordnet i rækkefølge efter størrelse, og anslås med to små hamre, som den spillende holder i hånden.

Det er vigtigt, at metalpladerne hænger, eller er sat op således, at tonen ikke bliver død med det samme efter anslaget.

Rørklokkerne er, som navnet angiver, afstemte metalrør. De hænges op i et stativ efter størrelse og anslås med en polstreret træhammer. Det bedste til rørklokker er nok stålør.

Xylophon (græsk = træspil) består af afstemte træstykker, oftest af nøddetræ, palisander eller anden

hård træsort; de ligger f.eks. ordnet i rækkefølge efter størrelse, på en V-formet ramme, med midterstykke ned i gennem, i to rækker.

Træstykkerne anslås med to små træhamre, der ligner træskeer, og en øvet Xylophonist kan udføre alle slags hurtige passager og endog triller på instrumentet.

Xylophonen kendes fra gammel tid hos mange folkeslag, blandt andet også i Østen; hos de slaviske folk er den ligefrem nationalinstrument.

Punkt 2 a:

Mindst én spejder i patruljen skal kunne spille på et strengeinstrument, f.eks. ukulele eller guitar.

Punkt 2 b:

Mindst én spejder i patruljen skal kunne spille på en træblæser, f.eks. fløjte.

Det er meningen at punkt 2 a og b skal danne den faste grundstamme i orkestret.

Punkt 3:

Hele patruljen skal kunne danne et rytme- og strengeorkester, hvori de ovenfor nævnte instrumenter skal indgå, og man skal kunne spille mindst tre numre.

Nu har vi nævnt de instrumenter, som patruljen skal have for at tage orkestermærket, men det er meningen, at patruljen selv skal supplere orkestret op med forskellige instrumenter. Der er således slaginstrumenter uden bestemt tonehøjde.

Af slaginstrumenter uden bestemt tonehøjde, kan vi nævne en række: Stortromme, lilletromme, hvirveltromme, tamburin, bækken, triangel, tam-tam, kastagnetter og woodblock m.m.

Lad os prøve at beskrive nogle enkelte af disse instrumenter, som I selv kan fremstille.

Tamburin

Tamburin består af en ca. 4 cm bred træring, hvorover der er udspændt et skind. I ringen er der skåret små slidser eller sprækker, hvori der hænges små messing- eller kobberplader, som klirer, når man slår tamburinen. Man holder tamburinen i den ene hånd, og slår med den anden på skindet; man kan også »tromme« med fingrene på skindet og derved frembringe en slags hvirvel, eller man kan gnide med tommelfingeren langs randen, hvorved der frembringes en ejendommelig snerrende lyd; endelig kan man nøjes med at ryste

Tamburinen, hvorved de små metalplader klirrer.

Tamburinen hører oprindeligt til janitscharmusikken, den forekommer også hyppigt i zigeunermusik.

Trianglen

Trianglen er en stålstang, der er bøjet til en ligesidet trekant, der er åben i det ene hjørne; den slås med en stålpind, hvorved man kan udføre alle slags rytmiske figurer. Trianglen har en klingende, lys klang, uden bestemt tonehøjde.

Tam-tam

Tam-tam'en, der er af orientalsk oprindelse, er en slags stor gong-gong af hamret messing eller bronze. Dens klang er dyb og rungende med lang efterklang. Tam-tam'en slås med stortromme-kølle, og der kan frembringes hvirvler, men klangen er mest virkningsfuld ved et enkelt slag.

Woodblock

Woodblock er en lille udhulet træblok med en smal sprække til åbning. Den anslås med en trommestik af træ og giver en lidt pudsig, både hul og tør klang.

NY HEDEBY AKTIVITETER

VED NICOLAI HANSEN

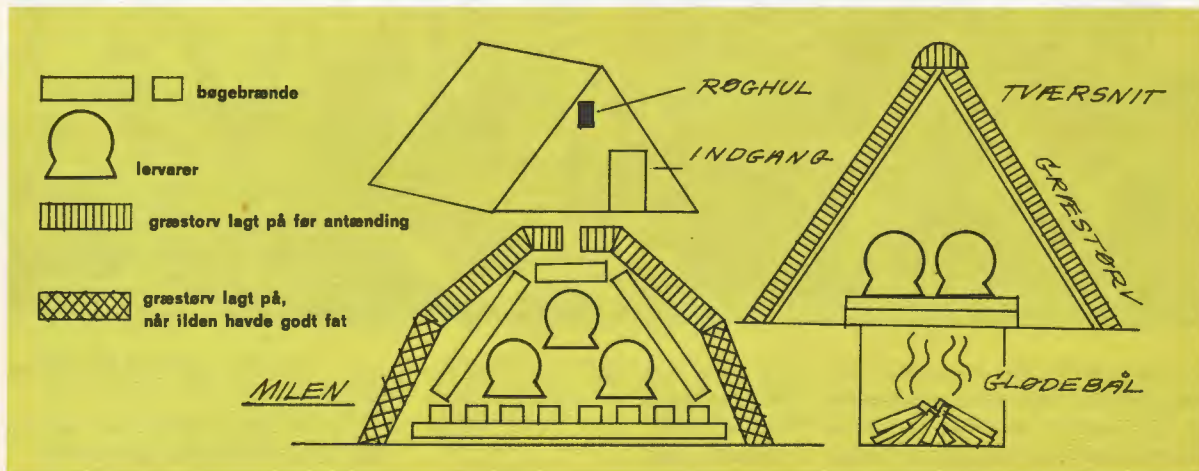

LERBRÆNDING

Af ler kan man forme mange ting, både brugs- og prydenstande. Men for at disse genstande kan beholde deres form, selv når de bliver våde, må man brænde dem. I dag har man flotte ovne til at brænde i, men det havde vikingerne ikke. De brændte dem i et bål, og denne primitive måde at brænde på brugtes endnu i sidste århundrede i Vestjylland. Her lavedes jydepotterne, og før denne industri var helt glemt, blev fremgangsmåden skrevet ned. Trods disse beskrivelser havde jeg dog en del besvær med at få brændinger til at lykkes.

Før selve brændingen blev de lufttørrede lervarer stillet ind i et »brandhus«, hvor de skulle forvarmes, gennemtørres og få den før-

ste farvning. Brandhuset bestod af et hul i jorden, ca. 150 cm langt, 70 cm bredt og 70 cm dybt, og oven over hullet var der rejst et græstørvsklædt tag. I tagets ene gavl var der en indgang og et røghul. Lervarerne stilledes på rafter, der var lagt hen over hullet. Nede i hullet tændtes ild. De første gange brugte jeg bøgebrænde, men ilden blussede for kraftigt, med det resultat, at hele taget blev svedet af. Derpå gik jeg over til at bruge trækul fra vore egne miler.

Efter en tre dage i brandhuset under konstant ild var lervarerne færdige til selve brændingen. Det skete i et bål, der blev lukket med græstørv og sand. På jorden lagdes

et lag bøgebrænde. Herpå stilledes lervarerne, som endnu var varme. Derpå dækkedes lervarerne både på siderne og foroven med brænde. Nu lagde jeg græstørv på fra toppen og halvvejs ned, dog lod jeg et hul være i toppen. Forneden anbragte jeg træspåner, som der var rigeligt af på huggepladsen. Nu var jeg parat til at antænde bålet. Jeg antændte spånerne 5-6 steder, og i løbet af 10 min. havde ilden godt fat i bøgebrændet. Så lukkede jeg også den nederste del med græstørv, og lod kun et lille hul være som trækhul. Efter et par timers forløb slog flammerne igennem hullet i toppen, og så skulle bålet lukkes, så der ikke kom luft til. Næste morgen åbnedes bræn-

dingen, og først da kunne man se, om den var lykkedes.

Den her beskrevne fremgangsmåde benyttede jeg kun de sidste gange. Tidligere havde jeg lukket helt til lige så snart, bålet brændte godt, men så gik ilden ud, og lervarerne blev ikke brændte. Jeg prøvede også at pakke lervarerne ind i spåner, men de kvalte ilden, da de lå for tæt pakkede.

— — —

Nu, efter at lejren er forbi, er jeg kommet i tanker om, at lervarerne kan pakkes ind i halm. På den måde kan man måske meget hurtigere og bedre få ild i bøgebrændet, men det overlader jeg foreløbigt til eventuelle interesserede at finde ud af.

SPEJDERTIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

Sønderhald på indianerlejr

Vor sommerlejr i år stod i indianernes tegn. Såvel før som under lejren arbejdede de ca. 40 deltagere fra Sønderhald trop i Kronjydedivisionen med indianerudstyr, såsom klædedragt, fredspibe, bue og pil, trommer

m.m. En af ugens dage i lejren ved Vømenæs på Tåsinge var indianerdag med forskellige farverige optrin, danse, bueskydningskonkurrence m.m.

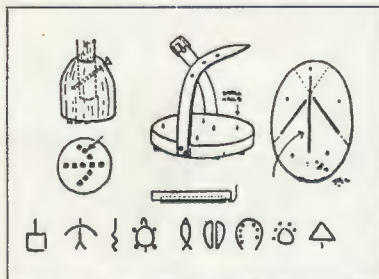
Billedet stammer fra et af de store op-

trin på lejrpladsen foran tee-pe'en, der var vort tegt.

I øvrigt havde vi en god lejr med fint vejr og Danmarks bedste spejderhumør!

Sønderhald.

God idé til sporing

Alt for få patruljer dyrker rigtig sporing. Her er ideer til sporstok og sporsko. »Sporene« laves med svære søm og metalplader, som indsættes i savede ridser i træet. Nederst er forskellige mærkelige sportegn angivet. Prøv en sådan sporing. Det er eventyrligt spændende. God jagt.

(2. Absalon)

Din trop

består af dig selv plus en hel masse andre gutter, der kan li' at »spejde«.

For at du ikke skal gå rundt og spejde alene, er du putet ind i en patrulje sammen med en håndfuld andre af dine ligsindede.

I patruljen er der også en storsnudet fyr, der kaldes PF, der hundser med en anden – lidt mindre storsnudet fyr – der kaldes PA. Denne sidste venter kun på at blive så storsnudet, at han kan pippe PF af, så at han selv kan blive den, der hundser.

PF er iøvrigt – når man lærer ham nærmere at kende – slet ikke så dum endda – han lærer dig meget hurtigt, hvordan du skal gøre patruljens gamle buled gryder så godt som nye – så du vil straks fra første dag i patruljen have nok at gøre.

Der findes også andre patruljer. – Det er

de andre padder, som dukker op, når der er tropsmøde og sådan noget. Din egen PF samt PF'erne fra de andre patruljer bestemmer, hvad I skal lave, når I skal spejde. Kan de ikke selv finde ud af det – og det kan de sjældent – søger de hjælp hos en sorts muddet, bebrillet fyr med begyndende bilhave – det er TF – tropsføreren – der også gerne vil hundse med nogen. Dertil har han fået en del hjælpere, såkaldte TA'er, der imidlertid ikke så let lader sig hundse med – men det er en anden historie.

Har du selv fundet ud af, hvad du vil lave, når du »spejder«, skulle du sige det til din PF, for så skal han og de andre PF'er samt TF og TA'erne ikke vride deres hjerter slet så meget, når de skal lægge planer.

(Prik, 3. V.)

SÅ TIL SØS

Seks spejdere (landkrabber) fra Birkørød Bjørne har taget bådsmandsprøven.

Disse billeder er taget på Nordvestfyns Divisions PF-kursus VII, som fandt sted på Skovdam 7.-8. september d.å. Broen blev bygget af PF-troppens 7 patruljer.

De anvendte taljeblokke er fremstillet af PF'ere på vort kursus nr. VI efter Hartvigs opskrift i »Magasinet«.

Vinterhuen

strikket af fineste uld
— varm og praktisk.
Blå til ulve
khaki til spejdere kr. 13,00

Spejderanorakken

reglementeret til både ulve og spejdere—imprægneret ekspeditions-poplin, stor dyb brystlomme med blyantrum i klappen. Hætte, lynlås, vindfang i ærmerne og helt vindtæt kr. 63,25 - 66,00 - 71,00

Færøtrøjer

håndstrikkede, — de org. gamle 3-farvede mønstre, næsten alle forskellige. I år er de blevet billigere! og koster kr. 126,00

Vandrestøvler

SPANSKE STØVLER
ruskind, profilsål — også smarte til skolebrug kr. 78,00

SPEJDERSTØVLEN
kraftig randsyet profilsål, foret kant — ideel vandrestøvle kr. 103,50

BJERGSTØVLEN
lækker kvalitet, skindforet kr. 156,00

Spejdersko

— stadig den stærkeste sko
— og juchtenlæderet er nemt at holde pænt, str. 33-47 og koster fra kr. 74,00 til 108,00

Skolesko

solid og kraftig sko, god pasform, lidt lettere end spejderskoen og med blankt skind kr. 66,00 og 69,00

Med dette blad følger Depotets julekatalog, med de sidste nyheder og mange gode ideer til julegaver, — derfor gem det!

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

EN UTRADITIONEL JERNBANETUR

I begyndelsen af marts modtog rovere, skovmænd, PF og PA en invitation til »en rigtig forårstur ud i det blå«. Invitationen lød som om det skulle være en rigtig »Flommetur« (hvilket senere skulle vise sig at være en alvorlig misforståelse) og det eneste krav til deltagerne var at møde med sove- og spise-grej samt masser af godt humør og energi.

Næsten alle mødte op i Skjold-borgen ved starten den 23. marts kl. 15,00, men på vejen dertil var det som om vejrguderne ville adva-

re om, at der var store strabadser i vente, for formiddagens flotte solskin blev afløst af en strid syd-vestlig blæst med regn.

I det store lokale blev vi bænket omkring et stort kort og modtog en »beklagelse« af, at »den planlagte hygge- og vandretur gennem de Midtsjællandske skove« desværre måtte aflyses da en særdeles vigtig anmodning dagen før var indgået til troppen.

Der blev derefter oplæst et brev, hvis hovedtræk gik ud på, at regeringen havde planer om at total-

fredede alle nedlagte jernbanelinier i Danmark og udlægge disse som naturstier og, at den – for at komme evt. grundspekulanter i forkøbet – i løbet af denne week-end ønskede alle stræk undersøgt, for derefter hurtigt at fremsætte lovforslag i Folketinget. I den forbindelse blev vor trop anmodet om at tage sig af de på kortblad 3224 værende dele af den tidligere Midtsjællandsbane, idet man dog ønskede at arbejdet kunne påbegyndes så norligt som ud for St. Karleby (kortblad 3026) for herved at

Holdene fra nord fik en rigtig barsk tur med regn og blæst lige imod

skaffe en ligelig fordeling af arbejdet.

Arbejdet skulle omfatte:

- En beskrivelse af eksisterende anlæg med alle rettelser i forhold til det udleverede kort indtegnet på dette.
- En beskrivelse af plante- og dyreliv.
- En beskrivelse af jordbundsforholdene med særligt henblik på anlæggelse af stier og campingpladser.

Det var en ordentlig mundfuld! Næsten 25 km igennem terrænet uden udsigt til mad eller foreløbig hvile, for der var på det udleverede kort fastsat passagetider og vejskæringer indtil kl. 22 – hvor var »flommeturen« henne.

Vi blev delt i 4 hold (således at de, der til daglig var sammen, blev skilt). Hvert hold skulle så udarbejde en rapport, der senere skulle samarbejdes »til indsendelse«. To hold blev afsendt til det nordlige, og to til det sydlige startpunkt, hvor de så skulle starte med 20 minutters interval. Vejret var stadig rigtig elendigt, holdene fra syd havde regnen i ryggen og tilmeld store strækninger i læ, mens holdene fra nord fik en rigtig barsk tur med regn og blæst lige imod.

Der blev alligevel travet rask afsted, tidsplanen skulle jo holdes, der var masser af opgaver at gå igang med, og det var interessante omgivelser helt uden for de kendte veje og stier.

Da vi nærmede os halvvejs, var det ved at blive rigtigt mørkt og de første hold fra hver side skulle snart krydse efter planen (kl. 19,00). Det var oven i købet så uforkammet, at krydsningen skulle finde sted på den lille del af banen, der ligger uden for kortet N-Ø for Hvalsø St. Men hvad var det, i kanten af dæmningen stod et skilt med følgende indskrift:

»Søg ophold på gården 250 m mod vest«.

Nu blev der liv i kludene, vi fik fart på over marken ind til gården, hvor vi blev anvist et sted at tørre det våde tøj, og derefter blev vi bænket ved et stort bord i et dejligt varmt køkken.

I løbet af et kvarter var de tre hold samlødt, det fjerde havde i

mørket overset skiltet, og da de var de sidste, havde de ikke mødt andre og var derfor travet videre. De måtte indfanges, før alle var samlødt og tropsrødderne, der havde holdt øje med os undervejs, kunne hale en gevaldig termobeholder frem. Den viste sig at indeholde biksemad – masser af biks – rigtig spejderbiks, og ih hvor det smagte oven på dagens anstrengelser.

»Tromle« satte rekord med 4 store portioner.

Bagefter fik vi appelsiner og the med kage, og sludderen gik om dagens oplevelser til vi kl. 22 gik i høet i laden, kravlede i soveposen og sov til kl. 7,30. Morgenkaffe eller the blev drukket og kl. 8,30 startede de to første hold videre på ruten og et kvarter efter de to andre.

Denne dag skinnede solen fra en skyfri himmel, så det blev en rigtig fornøjelsestur, hvor der var nok at se på.

Og hvad havde vi så fået ud af turen?

– En dejlig travetur gennem et smukt og afvekslende stykke af Sjælland, og hvor var det dejligt for en gang skyld at kunne få lov at trave, uden at skulle spekulere på trafikken – for her er langt til vejene.

– En god aften sammen med gode kammerater (hertil regner jeg også tropsrødderne), hvilket altid er til gavn for sammenholdet.

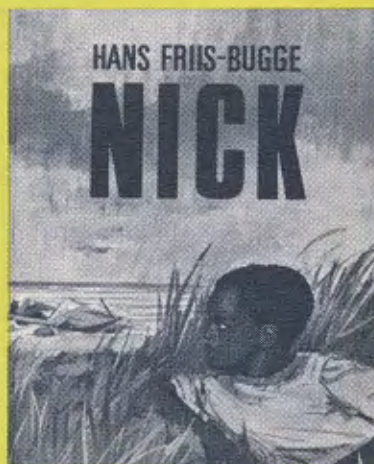
– At der virkelig er mulighed for anlæggelse af en natur- og travesti uden ret store udgifter, for banen ligger endnu (uden skinner) på de 4/5 af turen.

– At der mindst 3 steder på de 25 km er mulighed for anlæggelse af camping- eller lejrpladser (der er 2 i forvejen).

Men hvad med arbejdet og oplevelserne under turen? Ja, det er jo sagen! for de er virkelig så spændende og gode, at vi i stedet for at referere vil sige »prøv selv«. Vi er gerne behjælpelige med alle oplysninger, men vil dog sige, at vi passerede dæmninger på over 10 m højde og 9 intakte broer undervejs.

P.S. Turen bør foregå efter høst og inden såningen er påbegyndt.

1. Kong Skjold.

Ny drengbog

Hans Friis-Bugge: NICK

H. Hagerups Forlag, ib. kr. 12,65

Det er en spændende historie, Hans Friis-Bugge fortæller i sin bog »Nick«.

Et barnløst ægtepar i et lille fiskerleje adopterer en mulatdreng, men hans nye kammerater har svært ved at forstå, at den nye dreng har en anden hudfarve end deres egen. I stedet for at få venner får Nick en flok plageånd, der først indser, at en vens hudfarve ingen betydning har, da det er lige ved at være for sent.

Hans Friis-Bugge har på en klog og levende måde taget et problem op, som den opvoksende generation må lære at løse.

Fotoarkiv

Gang på gang mangler vi sort/hvid fotos til korpsets bøger og blade. Som oftest er det ganske almindelige situationsbilleder, vi savner. Billeder, der må være i tusindvis af ud over hele landet.

Vi har nu startet et FOTOARKIV og vil være glade for at høre fra DIG, hvis du har nogle gode spejder- eller ulvemotiver i sort/hvid.

Send dine gode billeder til gennemsyn hos Magasinets redaktør. Så vil du (hurtigt) få dem retur med en liste over hvilke, vi gerne vil have et eksemplar af. De bestilte aftryk bedes så indsendt sammen med fotohandlerens regning, der vil blive refunderet.

Vi glæder os til at høre fra alle korpsets fotograferende medlemmer!

BJØRNS REJSE

AF ANY THYREGOD . ILL. AF SVEN OTTO

HVAD DER HIDTIL ER SKET

Bjørn rejser med sin far Torbjørn, sin mor og sin søster Gudrid til Grønland for at slå sig ned hos Erik den Røde. De lander på Grønlands sydspids og træffer Torkel, på hvis gård de bliver vinteren over.

En spåkvinde - vælven - fortæller Gudrid, at hun vil blive gift to gange, første gang med en fornem mand i Grønland, og Bjørn bliver spået, at han vil komme til mange fremmede lande.

Rejsen til Eriksfjord

Foråret kom med lys og håb om bedre tider. Mændene kunne gå ud at jage og fiske, og de kom hjem med god fangst.

De magre, udsultede køer måtte bæres ud af den snævre, mørke stald og ud på marken. Den sidste del af vinteren havde der ikke været mere hø til dem. Den forrige sommer havde Torkels mænd ellers samlet så meget hø sammen, de kunne, men det havde været svært. De havde måttet hente det langt borte og hentet det hjem i store baller på deres heste.

Og det hø havde altså ikke været nok. I de sidste måneder havde køerne levet af tang og pile-kviste. Mælk havde de naturligvis ikke kunnet give, og nogle af dem havde de måttet slagte.

Fårene havde klaret sig lidt bedre, men da Bjørn hjalp karlene med at få dem ud af fårehuset, kunne man rigtig se, hvor magre de var. Dagen før havde Bjørn været ved fårenes græsgange, der lå et stykke fra huset, sammen med en af karlene for at efterse stengærderne og reparere de steder, hvor gærdet

var faldet sammen. - Imens havde Torbjørn travlt med at ordne deres skib: Det blev tjæret og forsynet med nyt sejl af vadmél, som Gudrid og hendes mor havde vævet om vinteren.

Torkel gav Torbjørn nyt tovværk af hvalros-hud; det var en god gave. Hvordan skulle de i det hele taget have klaret sig igennem vinteren uden hans hjælp? - Da tiden for deres rejse kom, gav Torkel dem nøje besked om kurs og kendetegn på rejsen langs Grønlands vestkyst til Eriksfjord, hvor Erik den Rødes gård lå.

Rejsen gik uden særlige vanskeligheder. Ganske vist var havet langs kysten fyldt med tykke isflager, så Torbjørn holdt skibet et stykke fra kysten, men han holdt hele tiden udkik efter et højt bjerg derinde. Da de havde fået øje på det, sejlede han en dag til, og nu så han et andet bjerg.

Så blev kursen lagt ind mod land. Her lå isflagerne ikke mere så tæt, og en bred fjord åbnede sig imod dem. Bagved hævede bjergene sig.

Her så dejligt ud.

De sejlede ind langs den lave nordside af fjorden; her var der læ for vinden, og ved bredden af fjorden voksede der frisk, grønt græs. Om bord på skibet kunne de godt forstå, at Erik havde kaldt landet for Grønland.

De sejlede videre ind i fjorden. Pludselig fik Torbjørn øje på nogle små huse af sten nede ved stranden. Længere inde lå flere huse, nogle af dem nær ved fjeldet.

Dette passede til Torkels beskrivelse af Eriks gård Brattahlid.

Man sejlede længere ind til land.

Imens var der kommet folk ud fra husene. De havde set det fremme-

de skib og var på vej ned til stranden ved de små huse. Folkene vinke - jo, skibet kunne godt lægge til der.

Da Torbjørn som den første gik i land, så han Erik den Røde komme ned imod sig.

Bjørns første rejse var endt.

På Erik den Rødes gård

Erik den Rødes gård hed Brattahlid. Den lå langt inde i fjorden, nær ved et højt fjeld. Fra gården var der god udsigt over fjorden, så man tidligt kunne se, når et skib nærmede sig.

Gården var stor med mange stalde og mindre huse. Torbjørns tjenestefolk fik anvist soveplads i et af de mindre huse. Torbjørn og hans familie og venner fik plads i hallen.

Den var indrettet omtrent som hos Torkel, men Bjørn måtte gå gennem en snæver gang af fladesten ind i hallen, hvor der midt på det fast-stampede gulv var bygget lange ildsteder.

Uden for huset var en kilde med frisk vand, og Bjørn blev meget overrasket over at se, at der var lavet en rende, så vandet kunne løbe fra kilden ind under væggen og ind i hallen til en slags brønd.

Når Bjørn senere tænkte tilbage på det år, de dengang boede på Brattahlid, tænkte han især på de mange mennesker, han havde lært at kende der på gården.

Først var der Erik selv, høj og bred med det strålende røde hår, hans kone Torhild og deres voksne børn; de havde mange tjenestefolk og trælle. Men der kom også mange gæster til gården - folk, der skulle tale med Erik om et eller andet. Det var tydeligt, at han var

som en høvding for folk her i fjorden.

Naboerne kom ridende til eller sejlede i deres små både. Da vinteren begyndte, blev der en rolige tid, men så dukkede gæsterne op igen – de var kommet over isen på fjorden.

Og Erik havde plads til alle. Mange kunne bo i selve hallen. Andre blev anbragt i de små huse. Ost, smør, sur mælk, tørret og saltet fisk og kød var der nok af til alle. Men brød og grød var festmad, for kornet voksede ikke godt på de grønlandske marker.

Snakken gik de lange vinteraftener, mens man sad om bålene.

Torbjørn måtte fortælle nyt fra Island, og Erik fortalte om de år, han allerede havde tilbragt på Grønland.

Det første år var de gået i land på en ø ude i Eriksfjord. Om foråret var han sejlet længere ind i fjorden og havde fundet dette sted. »For resten deler Eriksfjord sig flere steder«, fortalte han, »en del af fjorden går lige op til den store is,

som ligger bag ved fjeldene. Derfra kommer der mange isbjerge – det er værst om foråret, så kan isbjergene lukke hele Eriksfjord«.

Derfor var Erik kun blevet inde i bunden af fjorden sommeren igennem, han ville ikke lukkes inde af isen. Om efteråret var han igen flyttet ud på øen, og der havde han boet hele vinteren.

De næste somre havde han brugt til at sejle op langs kysten og undersøge landet. Det var godt at jage her. Der var mange sæler i havet; der var rensdyr inde i landet og rigelig med fisk i elve og fjorde, og langs hele kysten var der mange fugle.

Erik havde også fundet et sted langt mod nord, hvor der var mange hvalrosser, men de kunne være farlige at jage. De største af dem var jo lige så lange, som hallen var bred.

Engang var en hvalros svømmet lige imod deres båd og havde forsøgt at vælte den. De havde jaget deres spyd i den og fået den væk, men det havde været farligt.

Det bedste ved hvalrossen var

dens lange tænder; de kunne være lige så lange som en mands arm. De lange tænder var meget værd; man kunne skære mange fine ting ud af dem: bæltespænder, knapper, smykker og meget andet.

Erik viste dem hjerneskalerne fra et par af de hvalrosser, han havde dræbt, men tænderne var naturligvis brækket af og solgt til tilrejsende købmænd mod jern og korn.

Bjørn lyttede ivrigt, når Erik den Røde fortalte om jagt og farlige rejser. Bare han kunne komme med! Vølven havde jo fortalt, at han ville få lande at se, som de andre ikke kendte . . .

Hans far havde ganske vist sagt, at spåkvinder var hedenskab og ikke noget, man skulle tro på. Men noget af det, hun havde sagt, havde da passet – for eksempel, at nøden snart skulle holde op.

Men Bjørn måtte nok vente nogle år endnu, før han kunne komme ud at rejse. Først skulle hans far bygge en gård her ved Eriksfjord. Erik den Røde havde lovet ham et stykke land ovre på den anden side af fjorden lige over for Brattahlid.

FORTSÆTTES NÆSTE NUMMER

JUNGLE NYT

REDIGERET AF KAREN HJORTH

Hvilke blade har ulveungerne fundet?

ULVELEJREN

1968

Vi startede fra hytten i Nykøbing og kørte til Juulsborg ved Asnæs. Vi hejsede flaget, og bagefter gik vi en tur langs med stranden, hvor vi fandt mange sjove ting. Vi sov meget sent. Næste dag trænede vi til atlet, og om eftermiddagen legede vi indianere. Vi byggede telte og malede os. Vi lavede også totempæle og tomahawker. Denne nat sov vi næsten med det samme.

Vi havde også besøg af vores forældre. Vi skulle på marked, og vi blev delt i familier. Hver familie fik bønner, som de skulle betale med. Vi havde, inden de kom, lavet forskellige boder. Der var fiske-

dam, slalombold, ramme dåser, suge kugler med pusterør og gå på dåser. Vi havde også sporing efter Mikkelt Ræv. Det første spor var fjer, det næste blod, ben og rævehmm. Det var blå bande, der fandt rævehalen. Vi lavede sorte kunsthatter og malede skæg. Vi lave-

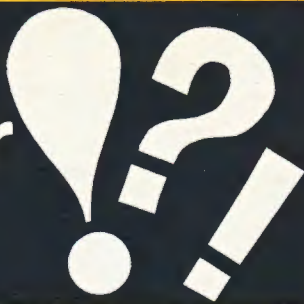
de nogle sjove dyr. Den sidste dag skulle vi tage atlet. Om eftermiddagen legede vi, og til sidst fik vi præmier og kørte hjem. Det var en dejlig lejr.

TOOMAI og MANG
Marsk Stig flok.

Hvem rammer skiven?

aktuelle meninger

INTRODUKTION

Vi starter her en ny rubrik, der redigeres af patruljeleder Jens Andersen, Lyngø. Læs her, hvad Jens selv skriver om spalten:

Ethvert medlem af korpset har vel sin mening om spejderarbejdet og korpsets opbygning, og derfor startes denne debat-spalte, som har fået et så vovet navn som »Aktuelle Meninger«. I spalten bringes »ledere« og andre former for meningsytringer, som er at finde i de af landets spejderblade, som kommer Magasinet i hænde. Jeg kan derfor med det samme opfordre de troppe, flokke, skovmænd, rovere og patruljer, som endnu ikke sender deres blade til Magasinet til snarest at gøre dette.

Endvidere bringes alle de læserbreve, Magasinet modtager, under denne spalte.

Skriv til »Aktuelle Meninger«, hvis du har noget på hjertet.

En ting, som måske på nogle virker revolutionerende, er, at jeg udfra mit eget synspunkt vil kommentere indlæggene i spalten, hvis jeg finder det formålstjenligt. Dette vil forhåbentlig bevirke, at mange spændende og interessante diskussioner vil blive sat i gang.

ALTSÅ: Lad Magasinet høre fra jer! Og så lige et par emner til at starte »polemikken«:

- Er spørgsmålet om ændring af spejderlov og løfte afklaret?
- Hvilken konkurrenceform bør man satse på? Hvilken konkurrenceform bør divisionen især satse på?

Klip fra »Bjergposten«

Vi spejdere tager ikke – naturligvis af godt grunde – del i den offentlige politiske debat, ligesom vi ikke diskuterer politik på vore møder.

Dette har andre ungdomsorganisationer bebrejdet os mange gange. Det kan vi dog tage let på, for vi vil ikke repræsentere en bestemt politisk retning, men have den størst mulige frihed.

Alligevel viser vi igennem de love, vi arbejder under, og den måde, vi arbejder på, en samfundsform, som vi mener er den eneste rigtige.

Denne måde at leve på kalder vi demokratisk, og mener dermed, at vi alle må have den størst mulige frihed på alle livets områder med det størst mulige ansvar.

Du vil ofte høre ordet demokrati og desværre er der også her stor begrebsforvirring, så undersøg først, hvad det dækker over, før du siger ja til det og gør dig store anstrengelser for igennem din ungdomstid at forstå hvad der for dig er det bedste, den dag, du skal til stemmeurnen.

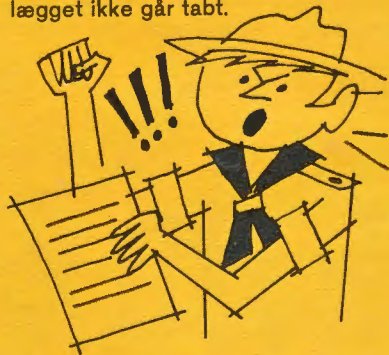
Det er ganske rigtigt, at vi ikke knytter os til nogen bestemt politisk retning, eller i det hele taget til noget bestemt parti. At vi ikke gør det, må vel siges at være af praktiske grunde: For det første bør et spejderkorps stå åbent for enhver, hvad det ikke ville gøre, hvis det tilhørte en bestemt politisk retning, idet forældre, som ikke politisk ville sympatisere med korpset, følgelig ville holde deres børn udenfor. Det andet er, at en dreng, eller for

den sags skyld en pige, hverken som 8-årig eller som 12-årig er politisk bevidst, men derimod meget modtagelig over for sådanne synspunkter, og derved går det demokratiske ligesom lidt af fløjten.

Men spørgsmålet er, om vi ikke i vort korps alligevel kan spore en politisk retning på trods af, at vi er uafhængige. Den samfundsform, som vi gennem vore love arbejder på, kan ganske givet findes omtrent magen til, i ét af vores politiske partier. Men da landets forskellige troppe fortolker korpsets love forskelligt, kan det ene politiske parti være forskelligt fra egn til egn.

Jens Andersen.

Vi skal lige fra redaktionens side tilføje, at vi ikke vil censurere læserbreve på nogen måde, men dog må forbeholde os ret til at forkorte indlæg, der måtte være for lange. I så fald vil vi naturligvis sørge for at indsenderens mening med indlægget ikke går tabt.

Endvidere skal nævnes, at alle indlæg i denne rubrik helt og holdent står for indsendernes egen regning, ligesom Jens Andersens meninger ikke behøver at være sammenfaldende med redaktionens eller for den sags skyld korpsets synspunkter.

Hvis du er uenig i de fremførte synspunkter, da skriv til

Spejdernes Magasin

Udsigten 18

2820 Gentofte

det er det, der er meningen!